

INTERJÚ

Tóthfalussy Béla,
az erdélyi magyar falu
krónikása

4.

AKTUÁLIS

Unió adatvédelem:
biztonságban leszünk
a világhálón?

7.

SPORT

Liga 1: harc
a bennmaradásért,
küzdelem Európában

14.

5 484 9106 0019 18023

A hentestől a pocsék szomszédig

Rekordszámban vetített magyar filmekben és kétszáz programban bővelkedett az idei TIFF

FOTÓK: TIFF

Széles Anna színésznő, valamint két kiváló magyar filmrendező, Mészáros Márta és Szabó István a TIFF életműdíjában részesült

Románia legnagyobb és legszínvonalasabb filmes rendezvényét, a Transilvania Nemzetközi Filmfesztivált idén május 25. és június 3. között tartották meg Kolozsváron. A magyar film kedvelőinek csemege volt, hogy az elmúlt másfél évtized-

ben még soha nem vetítettek annyi magyar alkotást, mint az idén. A TIFF idén is hű maradt a multikulturális bőséghez: izlandi feketekomédián át szlovák akciófilmig mozis svédasztalt varázsolt az érdeklődők örömeire.

8.

NÁNÓ
CSABA

Régen volt Trianon

Viszonylag kevés szó esett a médiában arról, hogy májusban a kolozsvári városháza által szervezett városnapok kezdetén durva történelmhamisító és diszkriminatív cselekedetre került sor. Az történt, hogy a Polgármesteri Hivatal a kincses város főtérének nyugati sarkára a 20. század elejéről származó, a Státus Palotákat ábrázoló kép óriáspozster-reprodukcióját helyezte ki. Minden jóérzésű kolozsvári láthatta, hogy a poszter súlyosan meghamisítja a történelmet. Az eredeti fényképfelvételhez képest a városháza poszteréről eltávolították a magyar vonatkozású üzletneveket és feliratokat, ezzel tagadva a város történelmi identitását, Kolozsvár magyar múltját.

A történelmhamisító és diszkriminatív posztert végül eltávolították köszönetképpen annak, hogy a Musai-Muszáj elnevezésű civil szerveződés bejelentette: feljelentést tesz a Kolozsvári Polgármesteri Hivatal ellen az Országos Diszkriminációellenes Tanácsnál.

Nem telt el egy hónap a kolozsvári esettől, és Nagyváradon magyarokat gyalázó falragaszok jelentek meg. A piros-sárga-kék alapú lapon az a szöveg áll, hogy „románok vagyunk, és megvédjük földünket, népünket és történelmünket”. Alatta egy piros-fehér-zöld folt fehér sávjában a Magyarország felirat szerepel, amit piros vonallal áthúztak, a lap alján pedig egy nyomdafestéket nem

tűrő magyargyalázó felszólítás szerepel. A Pece-parti városban, ahol a magyarság aránya még mindig kiteszi a lakosság mintegy negyedét, több helyen is megjelentek hasonló feliratok, tehát nem egy elszigetelt jelenségről van szó. A napokban derült ki az is, hogy Nagyvárad (is) búcsút mondhat a többnyelvű utcanevtábláknak.

Viszonylag friss hír, hogy a képviselőház után a román parlament szenátusa is elutasította a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) által kidolgozott és Kulcsár-Terza József háromszéki képviselő által beterjesztett törvényjavaslatot, amely területi autonómiát irányozna elő a Székelyföldnek. Az akármilyen

szintű autonómiát egyenesen ördögtől valónak tekintik Romániában.

Az úton-útfélen hangoztatott centenáriumi évében Romániában kevés ok van az ünneplésre. Am továbbra is csodálatosan működik a xenofóbia, sokaknak okoz mérhetetlen kielégülést, ha gyalázzhatják az „ősellenséget”. Románia nem küzd az arab világból terjedő migráció veszélyével. A románoknak mi magyarok jelentjük a bevándorlókat, akik ellen küzdeni kell minden eszközzel. Sosem felejtenek emlékeztetni bennünket: Erdélyben mi idegenek vagyunk, jöttmentek, akik belecsöppentünk egy „ősi kultúrába”.

A történelmi igazság persze egészen más. És Trianon is régen volt...